

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

47. Cum Sacr. Congregationi &c. Decretum quo absolutio ab Episcopo
Astensi concessa nonnullis excommunicatis ob læsam Jurisdictionem, ac
Immunitatem Ecclesiasticam nulla, ac invalida declaratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

1706.

eisdem liceat proventus ullos, aut fructus Ecclesie, tametsi alioquin beneficia legitime ipsis fuerint collata, percipere, aut illis uti, & frui, etiam sub spe dispensationis obtinende, ad quos fructus, & proventus Sanctitas Sua ex nunc eosdem pro eo tempore incapaces declarat, atque inhabilitat, nec non ad poenam restitutionis, aliasque contra Usurpatores, & injustos Detentores bonorum Ecclesiasticorum latus teneri declarat. Quod si demum ex aliquo ingruente Bellorum, aut alterius cujuslibet gravis cause impedimento, & per Sedem Apostolicam, ut praefatum est, in scriptis approbando alicui ipsorum minime residere permittum fuerit, saltem in loco aliquo proximo, & per eandem Sanctam Sedem in scriptis designando residere omnino teneantur sub eisdem prorsus poenis, quae superius de residentia in Diocesi dictae sunt. Praesens autem Decretum idem Sanctissimus cuilibet ex praefatis Episcopis pro tempore, ante propositionem in Consistorio ad Ecclesiam notificari mandavit, ut ad omnium in eo contentorum observationem per juramentum in manibus Reverendissimi Cardinalis praefatam Ecclesiam in Consistorio proposituri, & sub rogatu Notarii Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praestandum sese adstringant. ejusdemque Decreti, ac juramenti tenorem in Decreto Consistoriali, & in Bullis inserti mandavit. Die 26. Julii 1662.

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalium Sacrae Congregationis Immunitati Ecclesiasticae, & Contraversus Jurisdictionalibus praeposita.

Juxta temporis seriem disposita.

RESOLUTIONES

- I. Variæ quoad Privilegiatos, & Clericos tam caelibes, quam conjugatos admissos, seu petentes admitti ad publica munera Communitatis.

EUGUBINA.

Sacra Congregatio super Immunitate Ecclesiastica & contraversis Jurisdictionalibus ad consulendum controversis, quae saepe saepius oriuntur in admissione Clericorum, & etiam Laicorum privilegiorum ad Consilia Communitatum, nec non ad exercitium munerum publicorum decrevit.

Primò: Quod Privilegiati gaudentes Privilegio Fori Ecclesiastici, & petentes admitti inter Consiliarios, admittantur, ita tamen, ut quoad pertinentia ad Consiliarium tantum non gaudeant privilegio Fori Ecclesiastici.

Secundo: Quod Privilegiati praedicti jam admissi inter Consiliarios renuentes intervenire Consiliis, quatenus non fuerint legitime impediti, subjiciantur eisdem multis pecuniariis, quibus subjacent alii Laici non privilegiati, & easdem multas exequi possit Judex Laicus, dummodo ipsi Privilegiati actu non renuncient absque spe reintegrationis in perpetuum loco quem habent in Consilio, ita ut amplius non possint admitti.

Tertiò: Quod iidem Privilegiati habentes locum in Consilio possint etiam renuentu cogi à Supe-

1706.

riori Laico suscipere munera Camerarii, Depositarii, Graecarii, Abundantiarii, & similia officia Communitativa eadem formâ, & poenâ, quibus cogi possunt Laici non Privilegiati, dummodo ipsi Privilegiati actu non renuncient in perpetuum absque spe reintegrationis loco, quem habent in Consilio, ita tamen, ut amplius non possint admitti.

Quartò: Quod iidem Privilegiati suscipientes praefata Munera non gaudeant Privilegio Fori quoad pertinentia tantum ad praefata Munera ab ipsis suscepta, & contra eosdem procedi possit in omnibus Casibus, etiam expleto Officio.

Quintò: Quod Clerici Conjugati, qui sunt de numero Consiliariorum, non incedentes notorie in habitu, & Tonfura, quatenus renuant intervenire Consiliis, vel suscipere Munera Camerarii, Depositarii, Graecarii, Abundantiarii, & similia Officia Communitativa, possint multari per Superiorem Laicum eisdem multis pecuniariis, quibus sunt subiecti alii Laici; Et in casu, quo iidem Clerici Conjugati, postquam renuerint, reassumpserint habitum, talis reassumptio nihil eisdem suffragetur pro evitanda praefata multa.

Sextò: Quoad alios Clericos, tam Caelibes, quam Conjugatos habentes requisita Cap. unic. de Cleric. Conjug. in 6. etiam admissos inter Consiliarios, si legitime non impediti renuerint interesse Consiliis, Episcopi, alique Superiores Ecclesiastici procedant ad omnem requisitionem etiam extrajudicalem Superioris Laici, vel Magistratus contra eosdem ad multas pecuniarias ab ipsis arbitrandas, dummodo non sint minores, illis, quibus subiecti sunt Consiliarii Seculares, & poenae applicentur locis Piiis.

Episcopi procedant similiter contra eosdem Clericos, casu quo deliquerint in materiis pertinentibus ad Consilium Romae hac die 27. Julij 1706.

G. Card. Carpineus.

P. Marefiscus Secretarius.

DECRETUM.

II Quo absolutio ab Episcopo Astensi concessa nonnullis excommunicatis ob laesam Jurisdictionem ac Immunitatem Ecclesiasticam nulla, ac invalida declaratur.

A S T E N.

Cum Sac. Congregationi Immunitatis Ecclesiasticae innotuerit, quod Episcopus Asten., postquam sub die 16. Novembris 1711. per Decretum definitivum declaraverat, Josephum Talianum Loci Montae Fangi Asten. Diocesis, Julium Caesarem Maggiolinum Archipresbyterum Coadjutorem, Ambrosium Casalegnum Canonicum Ecclesiae Cathedralis Asten., & Carolum Gabrielem Pictarellum Notarium, & Causidicum ejusdem Civitatis, ob recursus habitos, & respectivè factos ad Senatum Taurinen. in quadam controversia Beneficiali ortâ inter praefatum Talianum Provisum à Capitulo, & Franciscum Benedictum Burra Provisum Apostolicum, Excommunicationis Majoris poenam, juxta disposita in Can. 16. Bullae Coenae Domini, incurrisse; Ac etiam, postquam demandaverat affigi publicas Schedulas, seu Cedulones ejusdem excommunicationis, prout affixae fuerunt in locis publicis ejusdem Civitatis; Nihilominus, impressis sub die 23. Novembris ejusdem anni quibusdam Literis Moniatorialibus, & respectivè Inhibitorialibus

Scena-

1712.

Senatus Taurinen., in quibus, nedum præfatus Episcopus, sub poena reductionis bonorum, tam Episcopatus, quam priorum, monitus fuit ad revocandum infra terminum quinque dierum supradictum Decretum, & Schedulas declaratorias ejusdem excommunicationis, tanquam nulliter, & insubsistentiter prolatae, sed ulterius inhibitum fuit cuicumque Personæ cujuslibet status, gradus, & conditionis, ne sub poenis arbitrii ejusdem Senatus extenden. usque ad mortem, consortium præfatorum Taliani, Maggiolini, Casalegni, & Piccarelli, ut supra, excommunicatorum evitaret, neve aliquam molestiam, injuriam, aut damnum ex causâ supradictâ inferret: Hisce Litteris, & minis perterritus idem Episcopus, nullatenus attempto, quod per editionem, & publicationem supradicti definitivi Decreti, expiraverat omnis ejus Jurisdictionis, nec poterat amplius revocare declarationem incurfus Censurarum, minusque præfatos Excommunicatos à Censuris absolvere, ob reservationem ejusdem absolutionis Summo Pontifici pro tempore existenti, præterquam in mortis articulo, contentam in præfatis Litteris Apostolicis, singulis annis in die Cœnæ Domini legi & promulgari solitis, perperam, & nullo Jurisdictionis munimine fulciens, ac sub aliis inanibus, & prorsus insubsistentibus fundamentis, ausus fuit aliam proferre Sententiam, in quâ Declarationem incurfus censurarum, per supra relatam definitivum Decretum ab ipso præcedenter factam, præfatos Talianum, Maggiolinum, Casalegnum, & Piccarellum, non affectisse, pronunciavit. eademque Declarationem penitus revocavit; Et (quod valde notatu dignum est) non sine maximâ terminorum Pontificum, & implicantia, eos, quos in censuras non incurrisse in eadem Sententiâ declaravit, ab eisdem Censuris absolvit, in quantum ipse potuit, demandando ulterius publicationem, & affixionem ejusdem Sententiæ, prout publicata, & affixa fuit in locis publicis dictæ Civitatis.

Hinc est, quod eadem Sacra Congregatio Immunitatis Ecclesiasticæ, ad quam, ex Ordinationibus Summorum Pontificum, privativè pertinet cognitio præsentis invaliditatis, seu Injustitiæ Declarationis Censurarum à Locorum Ordinariis prolatae, ex causâ læsæ Jurisdictionis & Immunitatis Ecclesiasticæ, ita ut, nec eisdem Ordinariis, post prolata Declarationem, seu Decretum super incurfu Censurarum, nec alteri Judici in gradu appellationis liceat amplius manus apponere, eandemque Censuras revocare, nec ab eis quoquomodo absolvere; Re maturè perpensa censuit præfata Sententiam fuisse nullam, invalidam, nulliusque roboris, & momenti, nec prædictam revocationem, & respectivè absolutionem à Censuris, ullo modo suffragari prænominatis Taliano, Maggiolino, Casalegno, & Piccarello, sed ipsos esse vitandos, & ab omni consortio, SS. Sacramentorum participatione, & Fidelium communiione arcendos, donec ab eadem Sac. Congregatione, ad quam ab eis recurrendum est, supradictum Decretum super incurfu Censurarum, nullum, vel injustum declarari obtinuerint, vel à Summo Pontifice absolutionem reportaverint.

Et factâ Sanctissimo D. N., per me infrascriptum Secretarium hac die 5. mensis Julii 1712. relatione supradicti Decreti Sac. Congregationis, Sanctitas Sua, nedum illud approbavit, & omnia in eo contenta servari mandavit, sed ut omnibus Christianis idem Decretum innotesceret, ad valvas Ecclesiæ Cathedralis Astens., & alia loca publica ejusdem Civitatis illud affigi præcepit, ejusque transcriptis, seu exemplis, etiam impressis, manu tamen alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Eminentissimi Præfati Sac. Congregationis

munitis integram fidem haberi voluit, & mandavit. Datum Romæ dicta die 5. mensis Julii 1712.

G. Cardinalis Marefcottus.

Prosper Episcopus Cyrenen. Secret.

EPISTOLA

Encyclica jussu Summi Pontificis ad Archiepiscopos Hispaniarum conscripta, pro tollendis abusibus eorum, qui ubi in carceres coniecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à locis immunibus, ad quæ confugerant, dolosè extractos fuisse allegare solent.

Illustris, ac Reverendissime Præsul, mi Frater.

Cum ad aures Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XI. plurimæ pervenerint querelæ fide dignorum testimonio comprobatae, adversus eos, qui ubi de mandato Judicum, sive in criminalibus, sive etiam in civilibus capti fuerint, & in carceres coniecti, ad eludendam justitiam, falsò plerumque affirmare solent sese ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel alijs dolosè extractos fuisse: dictumque suum perjurio confirmare audent, ac insuper adhibita confanguineorum, vel amicorum suorum operâ, falsos testes inducere, & alia non minùs detestabilia patrare non verentur; Quinimò aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum liberè vagandi, & forsitan etiam impunè delinquendi, per Baronecellos, & Executores, aliosve similes Justitiæ Ministros, datâ operâ, ab Ecclesiis, locisque immunibus prædictis sese extrahi fecerant, eâ spe freti, quòd interim Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas Sua graves ejusmodi abusus quibus justitiæ cursus inhibetur, animarumque salus in discrimen adducitur, pro Pastoralis suæ sollicitudine, eximioque zelo, è medio tollere, ac radicibus extirpare cupiens, auditò priùs nonnullorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac Romanæ Curiae Prælatorum, super hac re specialiter deputatorum consilio, decrevit per organum hujus Sacre Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionibus præpositæ, injungi Amplitudini Tuæ, quemadmodum per præsentem injungitur, ut publico speciali Edicto, tenoris in adjuncto folio expressi, moneat, denunciât, atque notificet, quòd omnes, & singuli cujuscumque status, gradus, & conditionis fuerint, qui actu confugerunt, vel in posterum confugient ad Ecclesias, seu loca immunita istius Diocesis, si illorum Immunitate gaudere velint, curent attentè in eis permanere, nec se ullo prætextu, causâ, vel quæsito colore seduci sinant ad discedendum ab istis Ecclesiis, seu locis immunibus; ubi etenim extrâ illas, seu illa ipsos deprehendi contingat, minimè eis proderit allegare, & probare, quòd fallacibus suasionibus, blandis verbis, affecutionibus, dolosive machinationibus extracti, seu abducti inde fuerint; Cum ad occurrendum fraudibus, & abusibus supra expositis Sanctitas Sua, de præfatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac Prælatorum consilio congruum, ac opportunum duxerit, firmiter decernere, & statuere, prout decernit, & statuit, quòd deinceps ii tantum extra Ecclesias, & loca immunita, ad quæ confugerant, Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio gaudere pergant, qui ab Ecclesiis, & locis immunibus hujusmodi vio-

1712.

III.